

รักปาฏิหาริย์

รักปาฏิหาริย์

คืนนั้น นิชมิน ชุติมันต์ ได้พบกับชายคนหนึ่งแม่เธอพยายามจะมองเขาแต่กลับเห็นหน้าไม่ชัด อาจเป็นเพราะหมอกที่หนาจัดในฤดูหนาวตอนกลางคืน ยามที่นิชมินกำลังตกต่ำสุดๆแบบนี้ การได้กำลังใจจากใครสักคนมันทำให้เธอรู้สึกดีขึ้น แต่การขอแต่งงานหลังจากทำให้กำลังใจทำให้นิชมินต้องคิดหนัก เพราะถึงแม้เขาจะดูหน้าตาดีและการันตีด้วยทรัพย์สินเงินทองจนถือได้ว่าเป็นชายในฝันที่เธอรอคอยมาตลอด แต่เธอจะตกปากรับคำขอแต่งงานจากคนที่เธอไม่รู้แม้แต่ชื่อมันจะเป็นไปได้ยังไง

ขณะกำลังครุ่นคิดอย่างหนักนั้น ร่างของนิชมินก็เซไปเหมือนมีใครมาศอกเข้าที่ไหล่อย่างแรง นิชมินตื่นขึ้นและพบว่าเธอฝันไป และศอกที่ว่าก็มาจากฝรั่งร่างใหญ่ที่นอนกินที่บนเครื่องชั้นประหยัดของเที่ยวบินจากอังกฤษสู่ประเทศไทย

ก้าวแรกที่สนามบินสุวรรณภูมิ นิชมินรู้สึกว่าประเทศไทยที่เธอจากมากกว่าสิบปีเปลี่ยนแปลงไปมาก เธอหวังว่าญาติที่พ่อเธอสั่งให้มาตามหาก่อนเขาตาย คงจะยินดีต้อนรับเธอและอภัยในสิ่งที่พ่อและแม่ของเธอเคยทำผิดไว้ ขณะที่นิชมินลากกระเป๋าใบใหญ่และเป้เก่า ๆ มาที่ตู้โทรศัพท์สาธารณะ เธอก็ถูกรถเข็นของชายชาวต่างชาติชนเข้าโครมใหญ่ ชายคนนั้นเข้ามาขอโทษขอโพยและช่วยพยุงเธอลุกขึ้น นิชมินคิดว่าเธอไม่เป็นอะไรมากจึงให้อภัยเขา ชายคนนั้นจึงเซ็นรถจากไป

แต่ภารกิจของนิชมินก็ต้องหยุดชะงักเมื่อเธอพยายามค้นหากระเป๋าเดินทางในเป้ แต่พบว่าเป้ถูกริดขาดไปแล้ว ทั้งเงิน พาสปอร์ต เอกสารสำคัญพร้อมใจกันหายไปหมด ที่สำคัญเบอร์โทรศัพท์ตามหาญาติในเมืองไทย ซึ่งก็คือ นवलแข สุธาสิน ผู้เป็นยาย และ นันทนา คุณป้าแท้ ๆ ของเธอก็หายไปด้วย ที่อยู่กับตัวของเธอตอนนี้ก็คือ บัตรนักศึกษาและเงินไทยที่เพิ่งแลกมาแต่ก็แค่พันกว่าบาท นิชมินแทบกรี๊ดกับชะตาชีวิตที่ตกต่ำแล้วตกต่ำอีกของตัวเอง แต่ไม่เป็นไร พ่อบอกแล้วลมหายใจยังมีก็ต้องใช้มันประคองร่างกายสู้ต่อ

หลังจากที่ได้รับการช่วยเหลือแบบช่วยอะไรไม่ได้ของเจ้าหน้าที่สนามบิน เพราะกล้องวงจรปิดไม่อาจจับคนร้ายที่ฉลาดพอจะพรางตัวหายไปในช่วงที่วอล์กเกอร์ใหญ่แล้วถอดเครื่องอำพรางตัวออก แต่นิชมินยังไม่หมดหวังเพราะอย่างน้อยเธอก็รู้ว่าญาติของเธออยู่ที่ อำเภอเทพสุธานีในจังหวัดหนึ่งทางภาคเหนือ แต่หลังจาก

ที่จ่ายค่าแท็กซี่จากสนามบินมาถึงท่ารถ ฉิมมนก็มีเงินเหลือไม่พอจะเดินทางไปถึงเทพสุธา เธอจึงซื้อตั๋วที่ไปได้แค่ครึ่งทางแล้วค่อยไปหาขุม്മั้วนี้มไปลงที่ปลายทางแล้วกัน แต่แผนแกล้งนอนหลับบนรถก็ไม่ได้ผล เมื่อตัวของเธอหมดกระยะและคันมีคนซื้อตั๋วที่นั่งของเธอต่อ ฉิมมนถูกเค็กรถไล่ลงกลางทางในขณะที่พายุฝนโหมกระหน่ำ

ฉิมมนนั่งเศร้าอยู่ที่ศาลาริมทางของท่ารถเล็ก ๆ ยามนี้เธอเริ่มท้อแท้เป็นอย่างมาก เพราะถ้าที่นี่เป็นอังกฤษหรือประเทศไหนสักแห่งในยุโรป เธอกงยังจะพอเอาตัวรอดได้ แต่ประเทศไทยที่เธอจากไปตั้งแต่วัยไม่ถึงสิบขวบ เธอควรจะทำยังงดี คิดแล้วก็ขอตายตามพ่อกับแม่ไปเลยดีกว่า ฉิมมนตัดสินใจเดินฝ่าฝนออกไปยืนกลางถนน หวังจะให้รถที่วิ่งมาด้วยความเร็วพาร่างของเธอไปสวรรค์หรือนรกตามแต่ฟ้าจะลิขิตและเป็นจริงสมใจ ไฟหน้ารถกระบะคันหนึ่งพุ่งตรงมาหาเธอ ฉิมมนยื่นหลังตารอรับความตายท่ามกลางเสียงเบรคดังอย่างแรง

ฉิมมนลืมตาขึ้นเพราะคิดว่าเธอคงตายแล้ว ที่ไหนได้ตรงหน้าเธอเป็นชายหนุ่มหน้าตาหล่อเหลา แต่สายตาของเขาไม่โหอย่างรุนแรง ชายหนุ่มเปิดฉากต่อว่าฉิมมนเสีย ๆ หาย ๆ เพราะชีวิตของเขาก็ต้องพึ่งหากต้องกลายเป็นฆาตกร ฉิมมนเองพอเถียงสู้ไม่ได้ก็หัวหมอบอกให้เขาชดใช้เงินค่าที่ทำเธอตกใจ ทั้งสองเถียงกันท่ามกลางสายฝน สุดท้ายชายหนุ่มจะลากฉิมมนส่งตำรวจเพราะสงสัยว่าจะเป็นพวก 18 มงกุฎ ฉิมมนจึงยอมร่วมมือด้วยความเจ็บใจปล่อยให้ชายหนุ่มออกรถไป

ระหว่างที่เธอกำลังเซ็งอยู่นั้น ก็มีรถกระบะอีกคันแล่นมาจอด ชายวัยกลางคนที่เป็นคนขับวิ่งฝ่าฝนลงมาหาเธอแล้วถามว่าเธอคือ ประนอม บุญเสริม ใช่ไหม เขาขอโทษที่มารับช้าเพราะติดฝนอยู่ในไร่ และรีบขยั้นขอให้ฉิมมนรีบไปเพราะคุณผู้หญิงรออยู่ ฉิมมนคิดว่าในช่วงวิกฤตอย่างนี้เธอขอที่พักที่กินสักคืน แล้ววันพรุ่งนี้ค่อยว่ากัน

ที่ห้องรับแขกของบ้านในไร่ สรณาลัย ฉิมมนได้พบกับ พรรณอร นวพรรษ ประมุขของบ้าน พรรณอรรู้สึกแปลกใจมากที่ ประนอม บุญเสริม ที่ส่งจดหมายมาสัปดาห์บอกจบ ม.6 อายุ 25 ปี แต่คนที่เธอเห็นไม่น่าจะเกิน 20 ปี ฉิมมนจึงโกหกไปว่าอายุเธอถึงแล้วแต่หน้าคุณเด็กเอง เมื่อพรรณอรของคุณหลักฐาน ฉิมมนจึงเพียงแต่ให้ดูว่าเป็ถูกกริดขาดและทุกอย่างหายหมด พรรณอร ลองเชื่อใจฉิมมนดูเพราะเวลานี้เธอต้องดูแลธุรกิจหลายอย่างในไร่ทำให้ไม่มีเวลาดูแลบ้าน

หลังจากนั้น พรพรรณก็แนะนำสมาชิกในบ้านประกอบด้วย พรพรรณ ทศนาย น้องสาวของเธอที่ไม่ได้แต่งงานและมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยของพรพรรณ ม.ล.พิมพ์นฤมล นวพรชัย หรือ นมล ลูกสาวคนโตวัย 18 ปี ที่สวย เก่ง แต่ไม่ยอมเรียนมหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ จึงเลือกเรียนมหาวิทยาลัยเพื่อจะได้อยู่ที่ไร่ ม.ล.พันธ์นฤสรร์ หรือ พันสร ลูกชายคนเล็กวัย 5 ขวบที่กำลังเข้าเรียนประถมหนึ่ง ชัยวัฒน์ ครูหนุ่มที่มาคอยดูแลพันสร รวมถึงบริวารทั้งลูกคำกิ่ง คนขับรถแลคนสวน ป้ารำไพแม่ครัว ก้นยา สายใจ สองสาวใช้คู่ซี้ และค.ช.สมเจตน์ น้องของสายใจที่พรพรรณส่งให้เรียน

ณิชนนได้รู้ว่าสาเหตุที่พรพรรณต้องการแม่บ้านก็เพราะหลังจากที่ ม.ร.ว.นฤสรณ์ สามีของเธอเสียชีวิตลง งานทุกอย่างก็ตกมาอยู่ที่พรพรรณ แม้จะตามน้องสาวคือพรพรรณมาช่วย แต่เธอก็ยังไม่มีเวลาดูแลบ้านและลูก ๆ เท่าไหร่ ทำให้ต้องลงประกาศทางอินเทอร์เน็ต แต่ไม่มีใครสมัครมากมีแค่ประนอม บุญเสริมคนเดียว ณิชนนพอรู้เรื่องราวก็คิดว่าประนอมคงจะสละงานนี้แล้ว และเธอก็กำลังต้องการงานและเงิน อีกทั้งจะได้สืบหาญาติของเธอด้วย จึงคิดจะสวมรอยไปสักพัก

เย็นวันนั้น นมล อาสาพาณิชนนจี่ม้าชมไร่ จนมาถึงท้ายไร่ณิชนนออกอุบายทำเป็นเหนื่อยและให้ณิชนนเดินเล่น เมื่อสบโอกาส นมล ก็แอบเดินแยกไป ณิชนนเดินไปเรื่อย ๆ ก็เกิดหลงทาง ยิ่งตามก็ยิ่งไม่เจอจนเธอเดินไปพบน้ำตกแสนสวย ใจคิดจะนั่งเล่นสักพัก แต่ยังไม่ทันจะก้าวขาเดินเธอก็พบงูเห่าตัวหนึ่ง ณิชนนคิดจะค่อย ๆ ถอยหนีแต่เกิดพลาดเสียหลักล้ม งูจึงเลื้อยเข้ามาระหว่างนั้นก็มีเสียงปิ่นดั่งขึ้นแล้วเจ้างูโขกร้ายก็ตายสนิท

ณิชนน หัน ไปก็เจอชายหนุ่มที่พบกันครั้งอยู่ศาลา เธออยากจะขอบคุณแต่ชายหนุ่มกลับต่อว่าและหาว่าเธอบุกรุก ณิชนนจึงเปลี่ยนใจเป็นต่อว่า ๆ เขาใจร้ายฆ่าสัตว์ที่อาจจะไม่ทำร้ายเธอก็ได้ ทั้งสองเถียงกัน เพราะณิชนนเข้าใจว่าเขาเป็นคนงาน จึงบอกจะฟ้องพรพรรณ ชายหนุ่มพอได้ยินก็ยิ่งโกรธและไล่ณิชนน ณิชนนไม่ไปเพราะถือว่าอยู่ในไร่ของเจ้านายเถียงกันไปมาจน นมลวิ่งหน้าตื่นมาพร้อมกับ ม.ล.รวิภาส บุริศร์ หรือ ภาส สองหนุ่มสาวตกใจมากที่เจอกับ คุณชายบุริชช หรือ ม.ร.ว.บุริชช บุริศร์

คุณชายชัชไม่พอใจมากจึงลากตัวภาสกลับไป นมล บอกให้ณิชนนรู้ว่าชายทั้งสองคือคุณชายชัชมีศักดิ์เป็น อาแท้ ๆ ของ ภาส ซึ่งภาสเป็นรุ่นพี่ของเธอที่โรงเรียนเก่า ณิชนนเห็นอาการของนมลเล่าด้วยความเศร้าก็

รู้ทันทีว่าหนุ่มสาวสองคนรักกัน แต่เมื่อถาม นมด ก็ไม่ยอมรับ แต่ที่นิชมนไม่เข้าใจก็คือทำไม นมด ปล่อยให้คนอื่นมาวางก้ามในไร่ นมด บอกว่านิชมนกับเธอต่างหากที่บุกรุก เพราะนิชมนหลุกเข้ามาตรงช่วงที่ภาศกับนมดแอบตัดรั้วลวดหนามไว้นั่นเอง

นมด เล่าอีกว่า เมื่อก่อนสองบ้านก็เป็นเพื่อนกัน เพราะพ่อของเธอและพี่ชายกับพี่สะใภ้ของ คุณชายรัชชิ่งก็คือพ่อกับแม่ของภาศเคยเป็นเพื่อนรักกัน เพราะเป็นคนชวนกันมาซื้อ ไร่ที่นี่ แต่วันหนึ่งที่พ่อของเธอและพ่อแม่ของภาศต้องไปเจรจาธุรกิจในตัวจังหวัด ขากลับปรากฏว่าพ่อแม่ของภาศรถคว่ำเสียชีวิต คุณชายรัชชิ่งต้องถูกเรียกตัวกลับมาจากเมืองนอก และแถมว่าไร่ของภาศก็จะถูกยึดคุณชายรัชชิ่งจึงต้องมาช่วยแก้ไขสถานการณ์และรับซื้อไร่คืนจากนายทุน ถัดมาอีกสองปีพ่อของเธอก็เสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง พรรณอรต้องดูแลกิจการเอง ซึ่งกลับโตวัน โตคืน ธุรกิจหลายอย่างที่พ่อแม่ของภาศเคยชวนลงทุนกลับมามีอยู่ในมือพรรณอร ทั้งโรงสี โรงน้ำแข็ง โรงบ่มยา ฟาร์มแกะ ตั้งแต่นั้นคุณชายรัชชิ่งก็ไม่ชอบครอบครัวเธอ เพราะคิดว่าพ่อของเธอทำให้พี่ของคุณชายเสียชีวิตและสูญเสียกิจการไป ไม่ว่าครอบครัวเธอจะพยายามผูกมิตรอย่างไรตั้งแต่สมัยพ่อเธอยังมีชีวิตจนพ่อเธอไม่อยู่ คุณชายก็ไม่เคยญาติดีด้วย นิชมนพอ ได้ฟังเรื่องราวจบก็คิดทันทีว่าคุณชายบุรุษเป็นคนที่ย่อหยิ่ง ทิฐิและใจแคบจนไม่น่าคบ นมด ขอร้องนิชมน ไม่ให้บอกเรื่องกับแม่ของเธอ เพราะไม่อยากให้แม่เสียใจ

วันรุ่งขึ้น นิชมน ต้องเข้าไปซื้อข้าวและของใช้ในบ้านที่ตลาดในเมือง นมด ขอดำเนินไปด้วยนิชมนก็ไม่ว่าอะไร แต่เมื่อไปถึงตลาดก็ได้เจอ ภาศ รออยู่นิชมนหลังจากได้คุยกับภาศก็คิดว่าน่าไว้วางใจได้จึงปล่อยให้ทั้งสองนั่งคุยกันที่ร้านกาแฟระหว่างเธอไปซื้อของ เมื่อกลับมาก็พบว่า คุณชายรัชชิ่งกับสาวสวยคนหนึ่งได้แอบตามภาศมา

คุณชายไม่พอใจที่เด็กทั้งสองไม่เชื่อคำสั่ง นิชมนเห็นว่าคุณชายนั่นแหละที่พูดไม่รู้เรื่อง ไม่ควรจะห้ามเด็กทั้งสองคบกันเพียงเพราะโมหะที่ขาดเหตุผลของผู้ใหญ่ คุณชายรัชชิ่งจึงพูดจาตู่ถูกนิชมนว่าเป็นเรื่องของเจ้านาย ลูกจ้างอย่างเธอไม่เกี่ยว นิชมนสวนกลับเรื่องสิทธิมนุษยชนจนคุณชายอึ้งว่าคนใช้ทำไมคิดเรื่องแบบนี้ได้ นิชมนจึงรีบหุบปากทันที เมื่อคุณชายและภาศกลับไปแล้วนิชมนจึงได้รู้ว่าสาวสวยที่มาอยู่กับคุณชายชื่อวนิดา น่าจะเป็นแฟนคุณชายเพราะทุกคนก็เพิ่งรู้จักได้ไม่กี่ครั้ง นิชมนยังเห็นความเป็นเผด็จการของคุณชายเพราะที่ตัวเองมีแฟนได้ แต่กับหลานบังคับควบคุมทุกอย่าง นิชมนจึงได้แต่ปลอบนมด ว่าถ้ามีโอกาสเธอจะช่วยนมดอย่างแน่นอนทำให้นมดรู้สึกดีขึ้น

ทางด้านคุณชายกับภาสหลังจากที่ส่งวนิดาแล้วคุณชายกับภาสก็มีปากเสียงกัน เพราะคุณขู่ถ้าภาสยังต่อกับเข้อีกเขาจะส่งภาสไปอยู่เมืองนอก ภาสโมโหจึงทวงมรดกที่พ่อกับแม่เขาเตรียมไว้ให้และคิดว่าคุณชายรัชชิตจะสุข แต่คุณชายรัชชิตยังไม่ให้ ภาสจึงประกาศว่าเขารัก นมล เขาจะหาทางคบกับ นมลให้ได้ ทำให้คุณชายรัชชิตงัดใจ คุณชายรัชชิตตัดสินใจบุกไปหาพรรณอรที่ไร่ ณิชมนกับนมลแอบฟังทั้งสองคุยกันแล้วรู้สึกสงสารพรรณอรที่ถูกคุณชายพูดจาหมิ่นเกียรติต่าง ๆ นานา คุณชายขอให้พรรณอรเลิกความคิดที่จะส่งลูกสาวมาจับหลานชายของเขาโดยใช้ณิชมนมาบังหน้า เพราะสิ่งที่พรรณอร โกงพ่อแม่ของภาสไปก็มากเพียงพอแล้ว พรรณเสียใจที่คุณชายไม่ยอมเข้าใจเธอจึงรับปากว่าจะไม่ให้ นมล คู่กับ ภาสอีก

เมื่อคุณชายกลับไปพรรณอรจึงเรียกณิชมนและนมลไปพบ ณิชมนถูกสั่งห้ามยุ่งเรื่องนี้อีก ส่วน นมล ถูกสั่งห้ามพบกับภาส ส่วนภาสติดต่อกับนมลไม่ได้ เขาจึงใช้วิธีขอความช่วยเหลือจากณิชมน ณิชมนพอได้คุยกับภาสแล้วเธอก็ได้รู้ว่าจริง ๆ แล้วภาสรักนมลมากอย่างจริงจังมาตั้งแต่สมัยเรียน และเมื่อเขาสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่กรุงเทพฯ ได้ก่อน แต่ นมล เลือกที่จะอยู่ที่ไร่เป็นเพื่อนแม่กับน้ำที่เป็นผู้หญิง ภาสจึงลาออกและกลับมาอยู่ที่ไร่ ทำให้คุณชายยิ่งโทษว่ นมลจะทำให้หลานชายคนเดียวเสียอนาคต และตอนนี้ภาสตัดสินใจแล้วว่าเขาจะพานมลหนีไปอยู่ด้วยกัน ณิชมนรีบค้นทันทีเพราะการแก้ปัญหาของภาสมีแต่จะทำให้ทุกอย่างแย่ลง

ทางด้านพรรณอรกับพรรณก็งัดใจกับเรื่องที่ได้รู้ว่า นมล กับ ภาส แอบคบกัน แม้จะไม่ได้รังเกียจภาส แต่ก็รู้อยู่เต็มอกว่าอนาคตของหนุ่มสาวคู่นี้ไปไม่รอดแน่ เพราะคุณชายรัชชิตต้องขัดขวางทุกวิถีทาง ทั้งสองพี่น้องจึงแก้ปัญหาด้วยการเชิญเพื่อนเก่าที่เป็นคู่ค้าด้วยคือ ครอบครัวของ พานิช – สุเทพ ประภานิช มาพักที่ไร่โดยให้ทั้งคู่พาลูกชายคือ พงษ์เทพ ประภานิช มาด้วย เพราะคิดว่าการที่ นมล ได้เจอคนอื่นบ้างอาจจะทำให้ นมล คิดได้และหันมาชอบคนที่แม่กับน้ำสนับสนุน

แต่เมื่อครอบครัวประภานิชมาพักที่ไร่ กลับกลายเป็นว่าพงษ์เทพรู้สึกประทับใจการเอาการเอางานและความเก่งของณิชมน ชัยวัฒน์ที่หมายตาณิชมนมาก่อนจึงไม่ค่อยชอบพงษ์เทพ และคอยขวางเวลาพงษ์เทพอยู่ใกล้กับณิชมน ส่วนนมลเองก็รู้เท่าทันความคิดของแม่และน้ำจึงพูดตรง ๆ กับพงษ์เทพว่าเธอนับถือเขาเหมือนพี่ชาย ซึ่งพงษ์เทพเองก็สารภาพว่าเขาเองชอบณิชมน นมลจึงอาสาจะเป็นแม่สื่อให้ โดยเปิดโอกาสให้พงษ์เทพกับณิชมนต้องทำงานด้วยกันบ่อย ๆ และหลายครั้งที่คุณชายรัชชิตเองได้เจอกับณิชมนและนมลพร้อม

ด้วยพงษ์เทพตามสถานที่ต่าง ๆ ทำให้คุณชายรัชชิ่งคิดว่านิชมนเป็นผู้หญิงที่ชอบจับคนรวย เมื่อมีโอกาสได้คุยกันคุณชายก็จะคอยกระแนะกระแหนปะทะสีปากกับนิชมนไปทุกครั้ง จนนิชมนตั้งปณิธานว่าจะไม่มีวันญาติติกับผู้ชายจอมเผด็จการคนนี้เป็นอันขาด

วันเวลาผ่านไปนิชมนเริ่มรักครอบครัวพรณอรทุกคน ยกเว้นก็เพียงชัชวัฒน์เพราะหลายครั้งชัชวัฒน์มักให้ความรู้แบบที่ไม่ค่อยถูกต้องและชอบอู้งานชวนพันสรกินกับนอนทั้งวัน รวมทั้งชัชวัฒน์เองก็ชอบทำที่เป็นจิบนิชมนอยู่บ่อย ๆ จนเธอรำคาญ จนวันหนึ่งนิชมนทนไม่ไหวกับการสอนของชัชวัฒน์จึงให้ความรู้ที่ถูกต้อง ชัชวัฒน์โกรธที่ถูกหักหน้าต่อหน้าเด็กแต่ก็ทำให้เขาสงสัยว่า ประνομ คนนี้อาจจะไม่ได้จบ ม.6 อย่างที่อ้าง ชัชวัฒน์จะกระซอกหน้ากากของนิชมน นิชมนจึงสวนกลับว่าเธอก็อยากจะทำเหมือนกันว่าชัชวัฒน์จบครูจริงหรือเปล่า ชัชวัฒน์จึงได้แต่เก็บความไม่พอใจไว้ในใจไม่กล้าหือกับนิชมนอีก

วันหนึ่งทางหอการค้าจังหวัดจันทบุรีเล็งเห็นต้อนรับหอการค้ายุโรปที่มาดูแลตลาดสินค้าเกษตร พรณอรได้รับการขอร้องให้ช่วยเหลืองานร่วมกับทางไร่ของคุณชายบุรุษ แต่พรณอรอยากปฏิเสธเพราะรู้ว่าคุณชายรัชชิ่งต้องไม่ร่วมงานกับเธอแน่ แต่ทางจังหวัดก็ขอร้องเพราะถ้าพรณอรไม่รับงานนี้จะเสียมารยาทและอาจจะมีผลเสียถึงเกษตรกรคนอื่น ๆ ที่จะต้องทำการค้าร่วม พรณอรจึงมอบหมายให้นิชมนช่วยเป็นตัวแทนเธอไปทำงานนี้ นิชมนพอรู้ว่าต้องทำงานกับคุณชายรัชชิ่งจึงอยากปฏิเสธแต่ก็ทำไม่ได้เพราะเจ้านายบังคับ ในใจก็นึกแต่ว่ายิ่งเกลียดผู้ชายคนนี้แต่กลับยิ่งเจอ เมื่อไหร่ปฏิบัติหน้าที่ในฝันจะเกิดขึ้นกับเธอเสียที

วันประชุมงาน คุณชายบุรุษพูดจาเยาะเย้ยคุณนิชมนที่กล้ามาเป็นตัวแทนของพรณอร นิชมนบอกว่าเธอจะพิสูจน์ให้คุณชายเห็นเองว่าแม่บ้านอย่างเธอก็ทำงานใหญ่ ๆ ได้ นิชมนเสนอว่าการที่จังหวัดจะเสนออาหารไทยจากผลผลิตท้องถิ่นเป็นสิ่งที่ดี แต่น่าจะนำเสนอวัตถุดิบอื่นที่ทางจังหวัดผลิตได้เพื่อขยายตลาด เช่น เอาหอยที่สานตะกร้าไปทำเสื่อรองจานอาหาร เอาคนที่ทอเสื่อไปทำชุดว่ายน้ำ โดยจัดมุมแสดงสินค้ากันให้เต็มที่ ที่ประชุมเห็นดีด้วย และมอบหมายให้ไร่ของพรณอรและไร่ของคุณชายรัชชิ่งช่วยประสานงานร่วมกัน นิชมนขอทำอย่างอื่นคนเดียวแต่คุณชายรีบรับปากมดมือชกทันที เพราะคุณบุรุษเริ่มสงสัยว่าประνομคนนี้จบ ม.6 แม้จะมีนิสัยเด็ก ๆ ชอบเถียงชอบเอาชนะ แต่มุมมองความคิดกว้างไกลเกินที่จะเป็นคนท้องถิ่นมาจากสังคมแคบ ๆ หลังจากที่ประชุมคุณชายจึงเข้ามาคุยกับนิชมนและทำว่านิชมนไม่ควรเก่งแต่ปาก น่าจะลงมือทำให้ดู นิชมนรับคำทำ

และเมื่อต้องมาร่วมมือกัน คุณชายรัชก็คอยแต่จะแก้งเตงถ่วงฉิมมนต่าง ๆ นานา จนสุดท้ายพงษ์เทพ จึงอาสาช่วยแทน คุณชายรัชยิ่งเห็นสองคนทำงานเขากก็ยิ่งหมั่นไส้ พุดจาเหน็บแนมแก้งฉิมมนต่าง ๆ นานา จนวันหนึ่งฉิมมนทนไม่ไหวจึงใช้นิสัยฝรั่งขอยเปิดอกกับคุณชาย ด้วยความถือถือของคุณชายจึงพูดไปว่าเขารังเกียจผู้หญิงที่ไล่จับผู้ชาย ฉิมมนโมโหตอบหน้าคุณชายทันทีและบอกให้คุณชายรู้ว่าไม่ว่าจะคนที่อยู่ฐานะไหน ต่างกันอย่างไร ความเจ็บปวดมีเสมอกัน ถ้าคุณชายถือตัวว่ามีการศึกษาชาติตระกูลจะเข้าใจสิ่งที่คุณพูด คุณชายถึงกับอึ้งที่ถูกฉิมมนต่อว่าอย่างผู้ดี เพราะไม่คิดว่าสาวบ้านนอกจะพูดจาได้คมคายขนาดนี้ คุณจึงเริ่มคิดว่าจะต้องสืบเรื่องราวของฉิมมนให้ได้

ทางด้านวนิดาที่อยู่กรุงเทพฯ แล้วรู้สึกคิดถึงคุณชายเป็นอย่างมาก จึงขออนุญาตแม่ซึ่งก็คือนันทนา (ฉิมมนยังไม่รู้ว่าวนิดาเป็นญาติเพราะคนละนามสกุลกับยาย) ไปทำงานที่ไร่ของคุณชายบุรุษ ซึ่งนันทนาก็เห็นดีด้วยเพราะรู้ว่าลูกสาวไม่ชอบชีวิตที่กรุงเทพฯ เมื่อวนิดามาถึงก็อาสาช่วยงานคุณชายและต้องร่วมงานกับฉิมมน วนิดารู้สึกถูกชะตากับฉิมมนกับนมมเป็นอย่างมากจนคุณชายเริ่มหมั่นไส้ฉิมมน เพราะไม่ว่าใครทั้งหญิงทั้งชายคุณจะหลงเสน่ห์แม่บ้านความรู้้น้อยคนนี่กันหมด ฉิมมนพยายามขอร้องให้วนิดาช่วยพูดกับคุณชายเรื่องภาสกับนมมแอบชอบกัน เพราะเธอคิดว่าคนที่ผู้ใหญ่ไปขัดขวางจะยิ่งทำให้เด็ก ๆ จะเกลียดไปกันใหญ่ ทั้ง ๆ ที่ นมมและภาส ก็เป็นคนดีเข้าตามตรอกออกตามประตู ไม่เคยคิดเกินเลยต่อกัน วนิดาเข้าใจทั้งหมดและรับปากจะช่วยให้

ดังนั้นก่อนถึงวันงาน วนิดาจึงหาโอกาสพาสมาเจอกับนมม และให้ร่วมทำงานกัน โดยพยายามไม่ให้คุณชายรู้เรื่อง ภาสกับนมมคอยรู้สึกสบายใจที่มีผู้ใหญ่อยู่ข้างพวกเขา และรู้สึกรักและชอบคุณฉิมมนที่คอยช่วยเหลือ จนทั้งคู่รู้สึกว่าฉิมมนในคราบประนอมเป็นเหมือนพี่สาวจริง ๆ

จนวันงาน ก็มีการแสดงบนเวที คุณชายรัชโกรธมากที่เห็นว่าภาสกับนมมได้เป็นตัวแทนจังหวัด นำเสนอสินค้าโดยที่เขาไม่รู้เรื่อง คุณชายคิดว่าเรื่องนี้พรรณอรกับพรพรรณต้องมีส่วนรู้เห็น จึงไปเอาเรื่องสองพี่น้อง และประกาศว่าถ้าพวกไร่ ธรรมดาเลย ทำแบบนี้ได้เขาก็จะทำมาตรการรุนแรงบ้างด้วยการส่งภาสไปเมืองนอกในเดือนหน้า ภาสกับนมมแอบได้ยินเรื่องนี้ ทั้งคู่จึงตัดสินใจหนีไปด้วยกันในคืนนั้น

รุ่งเช้า คุณชายรัชมาตามหาหลานที่บ้านพรรณอรพร้อมด้วยวนิดา จึงได้รู้ว่านมมก็หายไปด้วย คุณชายโกรธมากจะเอาเรื่องแต่ฉิมมนเป็นคนห้ามไว้ เพราะถ้าเรื่องบานปลายใหญ่โตจะยิ่งทำให้เด็กทั้งสองพากัน

หนีไปไกลแน่ ฉิมนขอเวลาจัดการเรื่องนี้เอง เธอสืบเรื่องนี้จนได้เบาะแสว่า ภาสขับรถหนีเข้าป่าไป ฉิมนจะไปตามโดยจะเอาพงษ์เทพไปเป็นเพื่อน แต่คุณชายรัชชยีนัยจะไปด้วยเถียงกันไปเถียงกันมา คุณชายโมโหลากฉิมนขึ้นรถแล้วขับออกไป ทิ้งให้พงษ์เทพกับวนิดาอยู่เฝ้าบ้านด้วยความเป็นห่วง

ระหว่างเดินทาง ฉิมน พาคุณชายไปพบกับ ครูมงคล ที่เป็นครูเก่าของภาสและนมล จึงได้รู้ว่าทั้งสองไปหลบอยู่ที่ไร่ของญาติของครูซึ่งอยู่ในภูเขาอันตรายมาก ฉิมนและคุณชายต้องเดินทางไปกันจนน้ำมันรถไปหมดกลางทาง คุณชายบุรุษที่ภายนอกดูเข้มแข็งแต่เอาเข้าจริงกลับไม่สมบุกสมบันต้องป่วยเป็นไข้ป่า ฉิมนกลายเป็นคนที่ดูแลและพาไปส่งอนามัย เมื่อคุณชายฟื้นขึ้นก็แปลกใจที่พบว่าฉิมนยังดูแลเขาอยู่ ฉิมนบอกว่าเธอทำไปเพื่อตอบแทนบุญคุณที่ครั้งหนึ่งเขาเคยช่วยชีวิตเธอไว้จากงูเห่า คุณชายเถียงว่าแต่ตอนนั้นฉิมนว่าเขาใจร้าย ฉิมนสารภาพว่าจริง ๆ เธอตั้งใจจะขอบุณ แต่เห็นความไม่เป็นมิตรของคุณชายก็เลยตะแบงเรื่องซะงั้น

เมื่อไข่หายคุณชายกับฉิมนก็เดินทางไปต่อจนพบกับ ภาสและนมล เด็กทั้งสองกลัวคุณชายและคิดจะหนีอีก แต่ฉิมนเตือนสติเด็กทั้งสองว่าทำแบบนี้ก็จะไม่มีความสุขไปอีกนาน และเมื่อมีลูก ๆ ที่เกิดมาก็จะมีปมด้อย เธอเข้าใจความรู้สึกนี้ดี ทางที่ดีทั้งสองคนต้องพิสูจน์ให้ได้ว่ามีความรักความจริงใจต่อกันจนคุณชายและพรรณอรยอมรับ คุณชายบุรุษแอบมาฟังสิ่งที่ฉิมนเตือนเด็ก ๆ จึงใจอ่อนและยอมให้ทั้งสองคบกัน ขอแค่กลับไปบ้านและตั้งใจเรียนให้จบทั้งคู่

ก่อนจะกลับคุณชายรัชชยีนัยถามฉิมนว่าเธอเป็นใครกันแน่ เพราะเธอดูไม่น่าจะชื่อประนอม บุญเสริม และเรื่องที่ปลอมภาสกับนมลเธอช่างพูดได้ราวกับประสบการณ์ของตัวเอง ฉิมนบอกได้แต่เพียงว่า พ่อกับแม่ของเธอก็เคยทำผิดแบบนี้และหนีไปอยู่ที่อื่น เธอจึงรู้ดีว่าพ่อกับแม่ของเธอไม่เคยมีความสุข ชีวิตจริงไม่ใช่นิยาย และเมื่อวันหนึ่งพ่อกับแม่ของเธอไม่อยู่ เธอจึงรู้สึกว่าเป็นคนเดียวบนโลก คุณชายรัชได้ฟังก็ส่งสารเข้ากอดฉิมนทันที ฉิมนแม้จะรู้ว่าไม่สมควรแต่เธอก็รู้สึกอบอุ่นจากการกอดของคุณชายรัช

เมื่อนานนมลกลับมาบ้าน พรรณอรที่จิตใจเป็นอย่างมากจึงบอกคุณชายว่าเธอจะส่งนมลไปเรียนกรุงเทพฯ แต่คุณชายค้านว่าไม่จำเป็น ถ้าพรรณอรอยากดีกับครอบครัวเขาก็เอาทรัพย์สินส่วนที่โกงไปมาคืนภาสก็พอ เพราะคุณชายคงรับไม่ได้ถ้าภาสจะแต่งงานกับผู้หญิงที่พ่อแม่เคยโกงสมบัติของภาสไป พรรณอรจึงพาคุณชายไปที่ห้องทำงาน และเอาเอกสารให้คุณชายดูทุกอย่าง เพราะแท้จริงแล้ว พ่อแม่ของภาสต่างหาก

ที่บริหารไร่ผิพลาจนเป็นหนี้เป็นสิน แต่ด้วยความละเอียดใจไม่ยอมรับกวนทรัพย์สินส่วนของคุณชายบุรุษ จึงมาขอยืมเงินสามีเธอเพื่อไปลงทุน แต่ก็ขาดทุนทุกครั้ง แต่ด้วยความที่สองครอบครัวรักกันมาก พรรณอรจึงรับซื้อกิจการต่าง ๆ ไว้ และวันที่พ่อแม่ของภาสประสบอุบัติเหตุ ก็เป็นวันที่ทั้งสองจะไปเจรจาผ่อนผันหนี้กับหุ้นส่วน ซึ่งสุดท้ายก็เป็นครอบครัวเธออีกนั่นแหละที่ต้องไปรับช่วงซื้อไว้ คุณชายบุรุษหลังจากที่ได้รู้ความจริงก็ทั้งอึ้งและเสียใจกับการกระทำในอดีตของตน รวมทั้งที่เคยหมิ่นเกียรติของพรรณอรว่าเป็นเพียงลูกพ่อค้าที่หวังจะแต่งงานกับคนมีเกียรติด้วย

หลังจากวันนั้นครอบครัวทั้งสองก็กลับมาเป็นมิตรกันดังเดิม คุณชายรัชมาขอพบคุณนิชมนที่ทำให้ทุกอย่างดีขึ้น พงษ์เทพเองเห็นนิชมนกับคุณชายเข้ากันได้ดี จึงมาปรึกษาคุณชายเรื่องที่เขาชอบนิชมน แต่พ่อแม่ไม่เห็นด้วยจึงอยากให้คุณชายช่วยคุยกับพ่อแม่ของเขา เพราะเขาอยากจะทำหมั้นกับนิชมน คุณชายทำอะไรไม่ถูกได้แต่รับปากไป ส่วนวนิดาเองก็เริ่มรู้สึกถึงความเปลี่ยนแปลงของคุณชายรัช เพราะวัน ๆ คุณชายเอาแต่สนใจที่จะพาตัวไปอยู่ใกล้นิชมน ซึ่งนิชมนเองก็พยายามพาตัวออกห่างเพราะเกรงใจวนิดา

จนวันหนึ่งประนอม บุญเสริม ตัวจริงก็โผล่มาที่ไร่ ประนอมสารภาพผิดกับพรรณอรว่าเธอทำงานเพราะอยากไปอยู่กรุงเทพฯ มากกว่า แต่สุดท้ายโรงงานที่เธอทำงานก็ปลดพนักงานออก เธอจึงอยากขอมาทำงานที่ไร่ พรรณอรเรียกนิชมนมาพบ เมื่อรู้ว่านิชมนปลอมตัวมาแม้จะสารภาพความจริงทั้งหมดว่าฉวยเอางานประนอมเพราะไม่มีเงินและไม่มีที่ไป แต่พรพรรณและซิววัฒน์ก็ทำให้ไล่นิชมนออก ไม่เช่นนั้นจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีกับลูกน้องคนอื่น นิชมนรู้ว่าทำให้ทุกคนลำบากใจเธอจึงขอลาออกเอง แต่เธอขออนุญาตไม่ลาใครเพราะไม่อยากเสียใจที่ต้องลาทุกคนที่เหมือนเป็นครอบครัวของเธอไปแล้ว

เมื่อภาส นมลรู้เรื่องก็รีบไปบอกคุณชายรัช ทั้งคุณชาย วนิดา พงษ์เทพต่างเป็นห่วงพยายามออกตามหานิชมน จนวันเวลาผ่านไปสามเดือน วนิดาก็เริ่มทำใจได้กับการที่คุณชายรัชมีแต่ความเศร้าซึม วนิดาถามคุณชายตรง ๆ ว่ารัก นิชมนใช่ไหม คุณชายยอมรับและขอโทษวนิดา วนิดาเข้าใจทุกอย่างและเธอก็ไม่อยากบังคับใจคุณชาย แต่เธอก็เห็นแก่ตัวเกินกว่าจะอยู่กับความเจ็บปวดที่เห็นคนที่เธอรักไปรักคนอื่น วนิดาขอออกจากงานที่ช่วยคุณชาย

ตอนแรกวนิดาตั้งใจว่าจะกลับกรุงเทพฯ แต่ในยามนี้เธออยากกลับไปหาบรรยากาศเก่าที่เคยเติบโตมา จึงเดินทางไปเทพสุธาเพื่อไปดูบ้านเก่าและโรงเรียนเก่าของเธอ ครูดาวเรื่องราวเธอเยี่ยมชมโรงเรียนและเล่า

ว่า ตอนนี้มีครุมาใหม่ภาษาอังกฤษเก่งมาก ฝรั่งเศสก็ได้ แต่เนื่องจากไม่มีหลักฐานอะไรเลยจึงให้เป็นพี่เลี้ยง
เด็กไปก่อน วนิดาตั้งใจจะบริจาคเงินช่วยเหลือแล้วกลับแต่ครูดาวเรื่องบอกว่าครุคนใหม่คนนี้นามสกุล
เดียวกับยายของวนิดาคือ วนิดาสงสัยจึงขอพบตัว และเธอก็ต้องตกใจที่กลายเป็นนิชมน เมื่อได้คุยกับ
นักศึกษาและรายละเอียดเกี่ยวกับ น้ำของเธอที่ซื้อฉันทแล้ว วนิดาก็แน่ใจว่านิชมนคือน้องสาวของเธอ

นิชมนเล่าว่า ณ ห้องใต้ดินเก่า ๆ ชานกรุงลอนดอน นิชมนกลับมาจากทำงานพิเศษเพื่อมาฉลองอายุ
ครบ 20 ปีกับพ่อคือ ชยทัต ชุตินันต์ แต่ภาพที่เธอได้เห็นเป็นของขวัญวันเกิดคือชยทัตนอนไม่ได้สติอยู่ที่พื้น
นิชมนรีบโทรเรียกรถพยาบาลทันที แต่เมื่อไปถึงโรงพยาบาลอาการของชยทัตก็หนักมาก ชยทัตบอกให้นิ
ชมนหนีไปเมืองไทยโดยให้นำพิการิเล็กซ์ ของแม่นิชมนที่เขาเคยขโมยไปเพื่อเอาไปขาย แต่มาสำนึกคิดว่า
นี่เป็นของที่ขายนิชมนให้แม่ติดตัวมาและมันก็เป็นสมบัติชิ้นสุดท้ายของเธอ แต่ยังไม่ทันจะเอาไปคืนแม่นิ
ชมนก็สิ้นใจไปก่อนจากการป่วยและไม่มีเงินไปหาหมอ ชยทัตรู้สึกผิดจึงเก็บนาฬิกาและเรื่องนี้ไว้ แต่ตอนนี้
เขาอยากให้นิชมนเอาไปขายเพื่อซื้อตัวเครื่องบินกลับเมืองไทยไปหาญาติ ชยทัตหยิบกระดาษเก่า ๆ ที่แม่เคย
เขียนเบอร์ของยายไว้ให้นิชมน และกล่าวขอโทษที่ทำให้ทุกคนลำบาก แล้วเขาก็สิ้นใจ

นิชมนเสียใจมากแต่ก็ต้องใจแข็งมาติดต่อแคนเตอร์เรื่องศพพ่อ แต่ยังไม่ทันได้ติดต่อ เธอก็ถูกพวก
เจ้าหน้าที่เป็นแก๊งคนจีนในลอนดอนตามจับตัว เพื่อจะเอาไปขายใช้หนี้ นิชมนหนีมาได้หวุดหวิด และ
ตัดสินใจขายนานาฬิกาเอาเงินซื้อตัวเครื่องบินมาไทย แต่ระหว่างที่ถึงเมืองไทยก็โดนกริดกระเป่าและกลายมา
เป็นประνομ บุญเสริมอย่างที่วนิดาเห็น

วนิดาพอรู้เรื่องต่าง ๆ ก็เสียใจกับชะตาชีวิตของน้องสาว วนิดาบอกว่าต่อไปนี่นิชมนจะไม่อยู่ตัวคน
เดียวแล้ว เธอจะมีทั้งพี่สาวและคุณชายบุรุษ นิชมนงงว่าคุณชายมาเกี่ยวอะไรหรือหมายถึงเป็นพี่เขย เมื่อคิด
ได้ว่าวนิดาเป็นแฟนคุณชาย นิชมนก็รีบแสดงความดีใจทั้ง ๆ ที่เศร้า แต่วนิดาบอกให้ไปกับเธอแล้วจะรู้เอง
และที่สำคัญนิชมนก็ยังมิญาติอีกคนคือ คุณปู่โชติ ชุตินันต์ ที่เป็นเจ้าของที่ดินในอำเภอ ชุตินาส วนิดาพานิช
มนไปพบกับคุณปู่ ๆ ดีใจมาก เพราะชยทัตคือลูกคนเดียวที่คุณปู่เลี้ยงดูตามใจจนเสียคน เมื่อโตขึ้นก็เกเรจน
ทะเลาะกันจนคุณปู่รับพฤติกรรมไม่ไหวประกาศตัดพ่อตัดลูก และนี่คงเป็นสาเหตุที่ชยทัตไม่ยอมเล่าเรื่อง
ของปู่ให้นิชมนฟัง

คืนนั้นนิชมนกับวนิดานอนหลับอย่างเป็นสุขที่บ้านชุตินันต์ และนิชมนก็ฝันถึงชายหนุ่มที่เคยฝันอีก

แต่คราวนี้เธอเห็นหน้าเขาชัด ๆ ว่าเป็นคุณชาย บวรรัช ณิชมนตกใจตื่นขึ้นมาและรู้สึกผิดคิดอยากเขกหัวตัวเองที่ไปฝันถึงผู้ชายของพี่สาว ณิชมนพยายามข่มตาให้หลับแต่สุดท้ายก็แพ้ใจตัวเองที่คิดถึงคุณชายรัช

เช้าวันรุ่งขึ้น ที่ไร่บุรีศรารัตน์ คุณชายรัชดีใจมากที่ได้เจอณิชมนอีก และเขาก็ยิ่งดีใจที่รู้ว่าป็นน้องสาววนิดา ๆ บอกให้คุณชายดูแลน้องสาวให้ดี ณิชมนปฏิเสธที่จะคบกับคุณชายเพื่อพี่สาว แต่วนิดาบอกว่าเธอออกกว่าอะไรเป็นอะไร พงษ์เทพที่แม่จะผิดหวังกับณิชมนแต่เขาก็มีความสุขที่คนที่เขารักได้สมหวังเจอกับชายในฝัน ส่วนชัชวัฒน์ก็ต้องออกไปเมื่อรู้ว่าณิชมนกลายเป็นคนที่มีทุกอย่าง แม้จะทำดีอย่างไรแต่ณิชมนก็ขอให้สารภาพว่าชัชวัฒน์จะบออะไรมาแน่ จนเขาสารภาพว่าใช้วุฒิการศึกษาปลอมมาสมัครงานเพราะไม่อยากทำนา ตัวเขาเองนั้นจบแค่ ม.6 พรรณอร และพรพรรณ โมโหมากที่บังอาจมาหลอกพวกเธอ จึงคิดจะไล่ออกแต่ณิชมนขอร้องไว้และให้ทำงานในส่วนที่เหมาะสม ส่วนณิชมนตัดสินใจจะเรียนต่อให้จบที่เมืองไทย ซึ่งคุณชายบวรรัชไม่ขัดข้องขอแค่แต่งงานกับเขาเท่านั้น

งานแต่งงานของคุณชายบวรรัชกับณิชมนถูกจัดอย่างยิ่งใหญ่ มีพงษ์เทพและวนิดาเป็นเพื่อนเจ้าบ่าว เจ้าสาวร่วมกับภาสและนมล ทุกคนต่างยินดีกับณิชมนที่ผ่านความลำบากมาถึงวันนี้ด้วยความดีของตัวเอง โดยเฉพาะคุณชายบวรรัช เขารู้สึกว่ามันเป็นปาฏิหาริย์ที่เขาได้เจอกับผู้หญิงที่แสนดีคนนี้

บทประพันธ์โดย : วลัย นวาระ

บทโทรทัศน์โดย : พิมพ์ธนา

กำกับกำแสดงโดย : รัชญา ศิยานนท์

ดำเนินการผลิตโดย : บริษัท เมคเกอร์ กรุ๊ป จำกัด